

[Johannes Hansen.]

at Jorden er indkøbt til en rimelig Pris, og den paagældende Ansøger har de Midler, der kræves —, kan blive fortsat.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte forleden Dag som Ordfører for sit Parti bl. a. — det staar Sp. 82 i Folketingstidende —:

„Med Hensyn til Rentesaenkningen kan jeg ikke andet end beklage, at man ikke mindst fra Venstres Side i Arbejdet for dens Gennemførelse har vist en Træghed, som jeg ikke rigtig forstaar.“

Og senere hen siger han:

„at man fra den Side gentagne Gange har mødt en kold Skulder.“

Det Spørgsmaal har for øvrigt været berørt gentagne Gange her i Dag — ogsaa det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var inde derpaa —, og radikale Talere har benyttet Lejligheden ved Møder ude over Landet til at fremsætte den samme Paa-stand, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremsatte her.

Hvorfor gør man fra radikal Side egentlig dette? Hvad er Grunden til, at man Gang efter Gang fra radikal Side ynder at fremstille sig selv som snart sagt de eneste, der har nogen særlig Interesse i dette Spørgsmaal? Er det for at dække over de ikke alt for gode Resultater af Rentelovgivningingen her i Landet? Naar jeg tænker tilbage paa Valgkampen, vi førte umiddelbart forud for sidste Valg, var det jo et af de store Emner i de radikale Kandidaters Udtalelser ved hvert eneste Møde, at man om ikke andet i hvert Fald kunde være sikker paa, at der fra radikal Side nok skulde blive præsenteret en Lov, hvis Gennemførelse betød, at vi fik en væsentlig Rentesaenkning. Men er det nu endelig saa store Resultater, man har at pege paa i saa Henseende, og har man i det hele taget fra Regeringens Side været saa særlig interesseret, særlig agressiv for at føre den Lov ud i Livet paa den Maade, som jo nu Meningen var dengang, den blev gennemført?

Det kan jo ikke nægtes, at de, der Gang efter Gang har fremført, at man fra Regeringens Side ikke har været saa ivrige, som man egentlig burde, efter at faa den gennemførte Lov ført ud i Livet paa den Maade, som Meningen var, i allerhøjeste Grad har Ret. Der er vel ingen, der vil paa- staa, at den Rentelov, som vi vedtog i Foraaret, har virket paa den Maade, som de allerfleste vel havde ventet og ønsket, og man kan vel ikke helt fritage Regeringen for Ansvaret i saa Henseende. Der er sikkert ikke gjort, hvad der kunde gøres

fra Regeringens Side for at bringe denne Lov til Udførelse paa den Maade, som Meningen var.

Det er givet, at man ogsaa fra radikal Side, før Loven var gennemført, ventede, at den, gennemført, vilde føre med sig, at der vilde foregaa et Opkøb af Obligationer, saaledes at det blev muligt at konvertere. At man ogsaa fra radikal Side nærede den Tro, har man et Bevis for i en Udtalelse, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Rager; det er refereret i „Politiken“, at det ærede Medlem paa et Møde, der vist blev afholdt i Februar, altsaa endnu længe før Loven blev vedtaget, udtalte, at en Nedsættelse af Renten blot til 3 à 3½ pCt. vilde give det Resultat, at adskillige Penge gik over paa Obligationerne, disses Kurs vilde da stige saaledes, at 4½ pCt. Papirer vilde komme i Nærheden af Pari, og da vilde Øjeblikket være kommet til en frivillig Konvertering, hvor Obligationsejerne faar Valget imellem at gaa en halv eller en hel Procent ned eller at faa deres Obligationer indfriet. Det ærede Medlem Hr. Rager mente, at henvend en Femtedel af Rentebyrden her i Landet kunde spares ved denne Omlægning.

Denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rager viser klart, at man ogsaa fra radikal Side troede paa, at en Lov som den, der blev gennemført i Foraaret, vilde føre med sig, at der blev skabt en Mulighed for en Konvertering. Det har desværre ikke fundet Sted, og det kan ikke nægtes, at den Rentelov, vi fik gennemført, har voldt visse Skuffelser; den har ikke indfriet de Forventninger, man fra mange Sider har næret til den. Derfor er det nødvendigt, at der foretages yderligere, og det har vi fra Venstres Side aldeles ikke noget imod.

Jeg vilde for Resten gerne spørge den højtærede Handelsminister, om der i de Beretninger, som jeg mener maa være kommet til Handelsministeriet, er givet Udtryk for, hvorledes Bankerne har administreret denne Lov. Det kan ikke nægtes, at der ude omkring i Befolkningen er noget delte Meninger om, hvorvidt Loven er administreret paa en saadan Maade, som Forudsætningen var, og om den er administreret saaledes, at den Nedsættelse af Udlaansrenten, som naturligvis har været en Følge af Loven, er kommet alle Laantagere til gode eller særlig de Laantagere, hos hvem der er den største Risiko, saaledes at det særlig er disse Laantagere, der har nydt godt af Nedsættelsen. Det var naturligvis ikke Meningen, at Loven skulde gennemføres kun for at sikre Bankerne, og jeg ved heller ikke, om Loven er